

**Folketingets Social-
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2019 - 1856

Doknr.
686136

Dato
10-04-2019

Folketingets Social- Indenrigs- og Børneudvalg har d. 25. marts 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 405 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 405:

”Vil ministeren oplyse, om kommunerne har pligt til at yde overvågning til handicappede unge i familien, hvis den unge har behov for overvågning, idet der henvises til ministerens svar på spørgsmål 85 (alm.del, SOU), hvor ministeren oplyser, at det følger af servicelovens § 1, stk. 3, at kommunerne har et klart ansvar for inden for lovgivningens rammer til at sikre, at børn, unge og voksne med handicap får den hjælp og støtte, som modsvarer deres behov, og at kommunernes konkrete afgørelser om hjælp og støtte træffes med afsæt i en konkret og individuel vurdering af borgerens ressourcer og støttebehov? Spørgsmålet stilles som opfølgning på samråd om hjælp til at yde overvågning af handicappede, jf. SOU alm. del - samrådsspørgsmål V.”

Svar:

Jeg vil gerne understrege, at kommunerne har et klart ansvar for inden for lovgivningens rammer at sikre, at børn, unge og voksne med handicap får den hjælp og støtte, som modsvarer deres behov. Ligeledes har kommunerne en forpligtelse til at træffe afgørelse med udgangspunkt i en konkret og individuel vurdering af den enkeltes behov og forudsætninger og i samarbejde med den enkelte.

Det er dog sådan, at Vestre Landsret i 2015 slog fast, at der ikke er hjemmel i servicelovens § 95 til at yde kontant tilskud til hjælpere til overvågning. Hvis denne hjemmel skal indføres, er det derfor nødvendig at forhandle en eventuel kompensation til kommunerne med KL som følge af DUT-princippet.

I Deloitte's analysenotat ”Undersøgelse af kommunale udgifter til overvågning efter servicelovens § 95”, afdækkes konsekvenserne af muligheden for at medtage overvågning i udmålingen af hjælp efter servicelovens § 95, stk. 3. Analysen synliggør en samlet offentlig merudgift på 80-90 mio. kr. ved at udvide servicelovens § 95, således at der vil kunne ydes overvågning til borgere, der har behov herfor grundet deres funktionsnedsættelse, hvis borgeren i forvejen modtager mere end 20 timers hjælp om ugen.

Det bemærkes hertil, at KL har fremført, at de samlede offentlige merudgifter ved en sådan lovændring vil være betydeligt højere.

På trods af dette er jeg fortsat meget optaget af at finde en løsning. Ministeriet er derfor i dialog med KL.

Med venlig hilsen
Mai Mercado